

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupen Mgr. Petrem Duškem, advokátem se sídlem náměstí Republiky 679/5, Opava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 2. 2020, č. j. MV-186502-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2020, č. j. 14 A 28/2020 – 36, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 26. 6. 2019 Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 31. 10. 2019, č. j. OAM-9533-15/TP-2019, žádost podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců zamítl, neboť žalobce nedoložil zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, které žalovaná v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítla. Rozhodnutí žalované pak žalobce napadl žalobou u městského soudu, který ji neshledal důvodnou a zamítl ji.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že v současnosti pobývá na území České republiky na základě víza k pobytu na území nad 90 dnů za účelem strpení dle § 33 zákona o pobytu cizinců. Toto vízum mu bylo uděleno a prodlouženo s ohledem na probíhající správní řízení a následně řízení před městským soudem. Uvedené vízum je v rámci řízení před Nejvyšším správním soudem možné udělit pouze v případě, že kasační stížnosti bude přiznán odkladný účinek [§ 33 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců]. Pokud soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřizná, bude stěžovatel nucen vycestovat zpět do státu původu (Ukrajina), čímž by došlo k vážnému zásahu do rodinného života stěžovatele a jeho matky. Stěžovatel by buďto musel vycestovat na území Ukrajiny, kde nemá ani vlastní bydliště, sám, nebo by matka musela opustit Českou republiku s ním, přestože zde legálně žije, má zde manžela, přátele a také pracovní i jiné povinnosti. Současně je s ohledem na epidemiologickou situaci v souvislosti s pandemií viru nemoci COVID-19 a viru SARS-CoV-2 pochybné, zda a nakolik by stěžovatel byl následně oprávněn a schopen se na území ČR vrátit. Přiznáním odkladného účinku přitom nemůže vzniknout újma žádné třetí osobě, jelikož se nejedná o sporné řízení správní, a rozhoduje se výhradně o právech stěžovatele. Neexistuje ani žádný veřejný zájem na tom, aby stěžovatel nepobýval na území České republiky do doby, než soud rozhodne o jeho kasační stížnosti. Naopak je zde zájem na tom, aby do konečného rozhodnutí ve věci samé nebyly podnikány další kroky, které by narušily práva dotčených osob a které by mohly vést k odpovědnosti státu za újmu způsobenou nesprávným úředním postupem. Stěžovatel rovněž poukázal na to, že jeho předchozí žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě podané z týchž důvodů městský soud v předcházejícím řízení vyhověl.

[5] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v posuzované věci splněny.

[7] Úvodem soud připomíná mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek za současného splnění dvou podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[9] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj znamenal zásah do práva na rodinný život, neboť by v blízké době musel opustit území České republiky. Přestože se s rozhodnutím o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití stěžovatele s jeho matkou na území nepojí povinnost opustit území České republiky a k setrvání mimo její území by mohl být stěžovatel bezprostředně donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění či povinnosti opustit území České republiky, nemůže být tato skutečnost důvodem pro zamítnutí návrhu

na přiznání odkladného účinku. Jak již Nejvyšší správní soud mnohokrát uvedl (viz např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, či ze dne 11. 3. 2019, č. j. 5 Azs 36/2019 - 25), „[j]en stěžící lze totiž předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se rizíku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu“. Pokud by tedy stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno nebylo a právní účinky napadeného rozhodnutí by do konce řízení o kasační stížnosti nebyly odloženy, existuje reálné nebezpečí, že by stěžovatel byl nucen před meritorním rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území České republiky. Soud vzal rovněž v úvahu věk stěžovatele těsně nad hranicí dosažení zletilosti a skutečnost, že jeho matka (a ostatně dle údajů uvedených ve správním spise i otec), se kterou žije ve společné domácnosti, oprávněně pobývá na území České republiky. Újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. lze tedy nepochybně shledat v tom, že by stěžovatel i přes svůj nízký věk byl nucen opustit svoji matku, se kterou v České republice žije, nebo by jeho matka, ačkoliv má na území povolen trvalý pobyt a má zde manžela a vytvořené zázemí, musela vycestovat spolu s ním.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že výkon nebo právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti může vzniknout jiným osobám.

[11] Soud se již podrobněji nezabýval stěžovatelem tvrzenou nejistou situací související s epidemií onemocnění COVID-19, neboť výše uvedené důvody, resp. hrozící újmu, považoval pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za dostatečné.

[12] K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil například v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, v němž uvedl, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážít intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, č. 1698/2008 Sb. NSS).“

[13] V posuzované věci správní orgány nevyhověly žádosti stěžovatele o povolení k trvalému pobytu z důvodu, že nedoložil zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. Dle soudu tak nelze dospět k závěru, že by další pobyt stěžovatele na území České republiky nějakým způsobem bezprostředně ohrožoval veřejný zájem.

[14] Nejvyšší správní soud proto stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu i jemu předcházejících správních rozhodnutí.

[15] Soud však připomíná, že může přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Z tohoto usnesení rovněž nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

[16] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích,

poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1010548320**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: